

Ændringsforslagene under Nr. 11 og 12 ere redaktionelle, hvorfor jeg ikke skal opholde mig derved. — Under Nr. 13 er der stillet et Ændringsforslag, hvorefter Tilskuddet til København skal reguleres hvert femte Aar, og det Tilskud, der nu straks ved Lovens Ikrafttræden skulde udredes, er sat til 375,000 Kr. Dette sidste Tal, 375,000, er jo ikke væsentlig forskelligt fra det af mig foreslaade, 350,000 Kr., og Forhøjelsen hidrører fra de Ændringer, der ere foretagne ved anden Behandling, hvorved Statskassens samlede Merudgift bliver noget større end af mig foreslaaet. Jeg havde Lejlighed til at udtale ved anden Behandling, at i og for sig kan jeg ikke se, at Retfærdigheden vilde kræve, at det foreslaaede Tilskud til Københavns Kommune nu skulde forhøjes, blot fordi Statskassens samlede Merudgift ved anden Behandling er bleven noget højere derved, at et større Tilskud til Landkommunerne kun for en Del er afbalanceret ved et mindre Tilskud til Købstadkommunerne, de 86,000 Kr. Derved opstaar der en Merudgift for Statskassen, og saa kommer København med sit Krav og siger: saa skulle vi ogsaa have noget mere. At det absolut skulde tilfredsstillende en højere Retfærdighed, ser jeg ikke, men paa den anden Side indrømmer jeg, at naar man til Grund for Tilskuddet til København — det var jo i 1899, der blev givet Tilskud, før kendte vi ikke til at yde Tilskud til Københavns Skolevæsen — lægger Antallet af Børn i den offentlige Folkeskole forholdsvis i København og i det øvrige Land, saa bliver Tallet, som Loven nu er ændret, de 25,000 højere. Og skulde denne Forhøjelse med ca. 25,000 Kr. gøre, at man saa endelig i København vilde sige. Nu indrømme vi, at der er sket fuld Retfærdighed, saa var vel noget vundet ved denne Forhøjelse. Mod en periodisk Regulering, saaledes som det yderligere er foreslaaet, kunde der i og for sig ikke rejses Betænkelse; kun vedtog man i 1899 et fast Tilskud, og i 1904 gjorde man ingen Ændring heri, og Reguleringsforslaget er altsaa i Overensstemmelse med, hvad man hidtil har vedtaget, og hvad der hidtil har været gældende. Skulde Tinget under Forhandlingerne om denne Lov imidlertid ende med at gøre Tilskuddet periodisk vekslende, kan jeg ikke have noget imod Princippet. Ændringsforslaget indeholder endnu en Realitetsændring. Det hedder nemlig, at det forøgede Tilskud skal være afhængigt af, at Københavns Kommune vedtager en For-

øgelse af de hidtil gældende Lønninger, hvorved de i denne Lovs § 4 fastsatte Regler for Beregningen af Tjenestealderen ere fulgte. Nu mene Ændringsforslagsstillerne, at det kun er det forøgede Tilskud, som skal være afhængigt af, at Københavns Kommunalbestyrelse vedtager dette. Dertil finder jeg ingen Grund, jeg mener, det hele Tilskud til Københavns Kommune bør, ligesom Tilskuddet i 1899, gøres afhængigt af, at Københavns Kommunalbestyrelse ogsaa, samtidig med, at der paalægges samtlige andre Kommuner forøgede Udgifter til deres Lærerlønninger, vedtager saadanne forhøjede Lønninger og vedtager det paa samme Grundlag, som her er fastsat i § 4.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 15 om Lærerenkerne. Der foreligger her fra Udvalget et Forslag, ved hvilket man kan komme Lærerenkerne til Hjælp, et Forslag, som, hvis det bliver vedtaget her, sikkert vil blive benyttet af Skoleraadene. Jeg har fuld Tiltro til, at Skoleraadene ville benytte en saadan Bestemmelse. Nu er Forholdet dette, at Skolerådet kan bevilge Understøttelser, der under særlige Forhold kunne supplere Lærerenkers ved Loven fastsatte Pensioner, og af disse Understøttelser refunderer Statskassen Halvdelen. Nu søger Forslaget at gøre saadanne Understøttelser mere almindelige, helst som en gennemgaaende Forhøjelse og Supplering af Pensionen, og man opmuntrer Skoleraadene hertil ved at lade Staten udrede $\frac{3}{4}$ i Stedet for som nu Halvdelen. Man gaar her en Vej, ved hvilken der kan skaffes Hjælp, og som holder sig til de nu bestaaende Forhold, saa at man derved ikke kommer ind paa det vanskelige og i sine Konsekvenser let meget vidtrækkende at ændre bestaaende Pensionslove i Anledning af en ny Lønningslov. Jeg for mit Vedkommende anbefaler de af hele Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Berntsen: Det var ikke min Hensigt at begære Ordet ved denne Sags tredie Behandling, for det første, fordi jeg er enig med den ærede Ordfører, der ogsaa paa mine Vegne har motiveret de Ændringsforslag, jeg har været med til at stille, og for det andet, fordi vi fra alle Sider, baade ved Sagens første og anden Behandling, have haft rig Lejlighed til at drøfte de Strids- og Principspørgsmaal, som det foreliggende Lovforslag giver Anledning til at drøfte. Men jeg har gjort Regning uden det ærede Medlem for